

از آن جاکه مردم حرم پدرم مردی زیست محیطی و از فعالان این رشته بود، من هم از بچگی در خانواده ای بزرگ شدم که همیشه در آن بحث های محیط زیستی مطرح می شد؛ بنابراین اکنون نیز چنین شرایطی در منزل ما حاکم است. البته فکر می کنم در همه خانواده ها بحث های آب، گردوغبار و هوا، مطرح است؛ به عبارتی خیلی از مسائل فردی ما به عنوان یک انسان به محیط زیست مربوط است؛ اما نمی چرام باید گاهی نسبت به طبیعت بی مهر باشیم. هستند افرادی که برای تفریح بیرون می روند و از طبیعت لذت می برند، ولی زباله هایشان را در همان جا رها می کنند. این رفتارهایی است که می توانیم وقتی از جاده ها عبور می کنیم به راحتی ببینیم. به هر صورت امیدوارم در همه خانواده های ایرانی بحث های مربوط به حفاظت از محیط زیست مطرح باشد تا شاهد تولید زباله، لطمه وارد کردن و یا تخریب طبیعت نباشیم. آثار طرح این گونه مباحث در خانواده ها به تغییر شیوه و سبک زندگی مصرف گرا و آلوده کننده طبیعت خواهد انجامید.

آیا چنین فرهنگی را در جامعه و بین خانواده های بیند؟

فکر می کنم به تدریج این فرهنگ در حال شکل گرفتن است. در این خصوص رئیس جمهور هم اقدام قشنگی را با طرح پرسش مهر انجام دادند. دکتر روحانی با توجه به مشکلات کمبود آب در کشور سوالی را در ارتباط با مسئله آب مطرح و علاوه بر دانش آموزان، والدین هم در این خصوص اظهار نظر کردند. جالب آن که ۸۰۰ هزار خانواده به این سوال جواب دادند و پیشنهادهای خود را مطرح کردند. این بسیار جای امیدواری دارد.

رئیس سازمان محیط زیست "چه دغدغه و نگرانی مهمی در حوزه محیط زیست دارد؟"

کارهای عقب مانده زیادی داریم، سرعت تخریب و آلودگی خیلی بالاست و امیدواریم که خداوند این توان را بدهد تا با رویکرد خوبی که دولت یازدهم دارد بتوانیم در مقابل سرعت تخریب و آلودگی مشکلات را حل کنیم.

مدیریت این مشکلات با این حجم بزرگ برای یک زن سخت نیست؟

نه. البته فکر می کنم یکی از سخت ترین کارهای دولت همین بحث مدیریت مسائل محیط زیست است. ولی در مجموع بحث های محیط زیست دشواری های خاص خودش را دارد.

فرا بخشی است و باید تخصصی و علمی با آن مواجهه شد. شاید در این راه خانم ها بتوانند نقش موثری در ایجاد یک جریان اجتماعی و تغییر نگرش ها و باورها داشته باشند. باید از باورها و نگرش ها شروع کنیم.

آن جاکه نقاطی هست که قاچاق نفت و گاز و تیل انجام می شود و همین امر سبب آلودگی شده است.

برنامه های مشابه خصوصاً آن جاکه به آلاینده های نفتی مربوط است در شهرهایی مانند اهواز می تواند تاثیر گذار باشد؟
برنامه های ما به صورت متناوب انجام می شود. اگر خاطرتان باشد در اهواز مردم به ناراحتی تنفسی شدید مبتلا شدند که منشاء آن عمدتاً ناشی از آلاینده های یک نوع فرآیند نفتی بود. اکنون آن فرآیند نفتی در اهواز متوقف شده و مشعل هایی که نفت را می سوزاند در اهواز کاهش پیدا کرده است. اکنون هوای شهر اهواز از نظر آلاینده های نفتی خیلی بهتر شده است.

برای آلودگی هوای عسلویه چطور؟ آیا برنامه ای برای این منطقه هم دارید؟

عسلویه که کلا داستان دیگری دارد. عسلویه را هست. حسابش را بکنید سال هاست، این گونه مسائل کشور را رها کرده بودند.

با تمام برنامه ریزی هایی که اشاره کردید؛ چه وعده ای برای به نتیجه رسیدن این برنامه ها می دهید؟

ما وعده می دهیم که از تمام توان کارشناسی کشور و توانی که در سطح بین المللی وجود دارد استفاده کنیم. سال گذشته نشست تاثیر گذار بین المللی در حوزه محیط زیست داشتیم و در آن نشست بهترین کارشناسان دنیا و بهترین تجربه و بهترین دانشگاهیان را پای کار آوردیم. این وعده را می دهیم که از تمام توان ذهنی مدیریتی، وقت و وجودمان برای مسئولیتی که بر عهده گرفتیم مایه بگذاریم. طبق نظر کارشناسان این کار بین ۱۰ تا ۱۵ سال طول می کشد. بستگی دارد که چقدر ما می توانیم در برنامه هایمان سرعت کافی داشته باشیم و چقدر دستگاه ها همراهی دارند و چقدر بارندگی است؟ الان وضعیت بارندگی بدتر شده است. ما آثار شدید گرایش زمین و تغییرات آب و هوایی را اکنون در ایران می بینیم. آیا به خاطر دارید که در گذشته تا این اندازه هوا در زمستان گرم و خشک باشد؟ به هر صورت ما وعده می دهیم تمام تلاش خودمان را با ساز و کار مدیریتی قوی به همراه باز خورد عملیات پیگیری و سیستمی به موضوع نگاه کنیم البته به مشارکت مردم هم دل بسته ایم.

کمی هم از خودتان بگویید؛ هنوز هم تدریس می کنید؟

بله در رشته خودم که ایمولژی است در دانشگاه تربیت مدرس تدریس می کنم.

چند فرزند دارید؟

دو فرزند پسر دارم.

در خانه هم بحث های محیط زیستی دارید؟

نیست که من ادعا کنم استانداردها رعایت می شود بلکه ضرورت دارد ادعای من توسط یک مرجع مستقل که طبق قانون سازمان تنظیم مقررات رادیویی و یا سازمان انرژی اتمی است تایید شود. وقتی این دستگاه ها نتوانند استی آزمایی کنند هر گونه ادعایی جای تردید و نگرانی دارد. به خصوص آن که این گونه فعالیت ها در بسیاری نقاط دنیا متداول نیست و به همین دلیل برای این مسئله استانداردهای خاصی نداریم. بر این اساس بحثی در دولت شکل گرفت و جلساتی با وزیر ارتباطات به عنوان مسئول هماهنگی این موضوع برگزار کردیم و کار گروهی شکل گرفت. حتی رئیس جمهور نیز پیگیر این بودند و با جدیت اقدامات این کار گروه را دنبال کردند. جمع بندی این کار گروه هم این بود که ما با شرایطی مواجهیم که خیلی مهم است! چرا که ما بسیاری از ابعاد و تعداد مراکز که این امواج را منتشر می کنند و نحوه نظارت دقیق بر این امواج را نمی دانیم و هیچ کدام از دستگاه های فعلی مسئولیت قبول نمی کنند. نگرانی دیگری که وجود دارد این است که استانداردهای نوع امواج و دستگاه ها مربوط به این کاربرد نیست؛ به عبارتی برای هر نوع دستگاه و وسیله ای یا کاربردی خاص، استانداردهای خاصی تعریف می شود، اگر کاربردها را تغییر بدهید دیگر آن استاندارد کارایی خودش را ندارد. این استانداردهایی که الان موجود است برای این کاربرد نیست. به هر حال این ها نگرانی های جدی بود و جمع بندی کار گروه که در سطح وزارت تشکیل شد این است که ارزیابی ریسک خیلی جدی باید انجام بگیرد و تا آن موقع ادامه این روند به صلاح نیست. این مسئله توسط اعضای دولت اعلام شد. آن ها اعتقاد داشتند که این مسئله باید بازنگری شود و نظارت های کافی انجام گیرد تا این اطمینان حاصل شود که این فرآیند به سلامتی افراد لطمه نمی زند. به هر صورت جمع بندی دستگاه های دولتی این است که به دلیل ابهاماتی که وجود دارد و میزبان ریسک این موضوع و فقدان نظارت ها و فقدان انطباق استانداردها با کاربرد آن ها، این موضوع باید به طور جدی بازنگری و تا زمان بازنگری حتما روند توسعه فعلی باید متوقف شود.

آیا این اتفاق افتاده است؟

اعضای دولت نظر خودشان را اعلام کردند. اما متأسفانه بر این مسئله نظارت کافی وجود ندارد و برای آن ساز و کارهای نظارتی تعریف نشده است. البته دولت همه تلاش خودش را در این زمینه انجام داده است و ما به طور رسمی از دکتر و اعطی وزیر ارتباطات درخواست کردیم که پیگیر این موضوع باشد. از آن جا که در باره این موضوع ما به عنوان سازمان حفاظت از محیط زیست زیاد سوال می شود ما موضع و نظر خودمان را به صراحت اعلام کردیم.

موضوع دیگری که بسیار نگران کننده است آلودگی آب دریایه خصوصاً سواحل شمالی کشور است، به خصوص بیماری هایی که برای مردم ایجاد می شود، آیا این موضوع راهکاری ندارد؟
در دریای شمال چند مسئله مطرح است؛ راه اندازی فاضلاب ها توسط وزارت نیرو در شهرهای شمالی کشور. طرح فاضلاب از آن طرح هایی است که ۸ سال معطل ماند. مدیریت پسماند در این استان ها هم همین وضعیت را داشته است. متأسفانه هیچ کدام از این طرح ها اجرایی نشده است. متأسفانه ما انبار بزرگی از عقب ماندگی را باید جبران کنیم. البته الان در حال کار هستیم. برنامه های استانی شکل گرفته است و خود استانداران پیگیر برنامه های مدیریت پسماند هستند. چندی قبل علاوه بر افتتاح یک کارخانه زباله سوز در تهران، در شهرک صنعتی ساری هم اولین زباله سوز افتتاح شد. البته تمام شهرها باید به این سمت بروند. به هر صورت در گیلان و مازندران کارهای خوبی شروع شده است و در آینده روزگار بهتری خواهند داشت.

چقدر آلودگی کنونی دریای شمال نگران کننده است؟

خیلی. به دلیل همین نگرانی ها شناگاه های آلوده به مردم اعلام شده است. ضمن آن که همواره به مردم هشدار داده ایم و تاکید می کنیم در نقاطی که آلودگی بالاست شنا نکنند.

این آلودگی در دریای جنوب هم وجود دارد؟
در دریای جنوب مشکل آلودگی آب خیلی کمتر است. البته در

بسیاری از ابعاد و تعداد مراکز که امواج را منتشر می کنند و نحوه نظارت دقیق بر این امواج را نمی دانیم و هیچ کدام از دستگاه های فعلی مسئولیت قبول نمی کنند. نگرانی دیگری که وجود دارد این است که استانداردهای این نوع امواج و دستگاه ها مربوط به این کاربرد نیست

